

- Në ajetin 14 thuhet se Zoti e krijoi njeriun në etapa, të cilat janë tri:
- etapa para mitrës së nënës, njëherë dhe mandej një pikë uji-fara.
 - etapa në mitrën e nënës; ujë-gjak-mish-eshtira dhe në fund edhe shpirti,
 - etapa pas mitrës së nënës; foshnjë-fëmijë-i pjekur dhe plak i rraskapitur.

Me ndihmën e Zotit, mori fund përkthimi dhe komentimi i sures Nuh. Falënderuar qoftë Allahu i madhëruar!

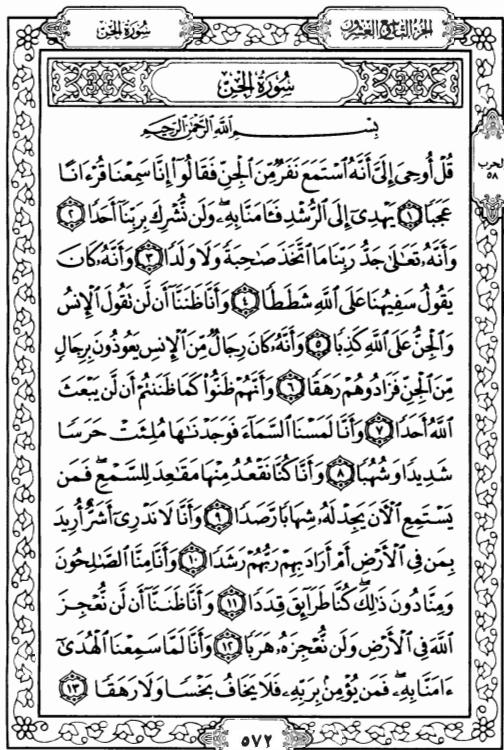
SURETU EL XHINN

KAPTINA 72

E zbritur në Meke, pas sures El A'rafë, ajete: 28

Kjo sure e shpallur në Meke, shqyrton çështjet themelore të besimit, siç janë: njësia e Zotit, dërgimi i peygamberëve, ringjallja dhe dita e gjykimit. Mirëpo, në këtë sure më esenciale është çështja e xhinëve, se si ata e dëgjuan Kur'anin, si e besuan, si e madhërojnë dhe adhurojnë Zotin, si disa prej tyre përpiqen të dëgjojnë se çka urdhërohet nga qielli, si është i mbrojtur qielli me engjëjt, si pas ardhjes së Pejgamberit të fundit, Muhammedit, xhinët gjuhen me shkëndija zjarri nga qielli, si prej xhinëve ka besimtarë dhe jobesimtarë, si është urdhëruar Pejgamberi të lajmërojë për atë grup të xhinëve që për herë të parë e dëgjuan Kur'anin. Në fund të sures jepet një sqarim, se të fshehtën e di vetëm Allahu xh. sh.

Quhet: "Suretul Xhinni" - ngase përshekruan disa cilësi të veçanta të xhinëve.

SURETU EL XHINN

*Me emrin e Allahut, Mëshiruesit,
Mëshirëbëresit!*

1. Thuaj: “Mua më është shpallur se një grup i vogël nga xhinët i vuri veshin dhe dëgjoji (Kur'anin) dhe (kur u kthyen te të vetët) thanë: “Ne kemi dëgjuar një Kur'an që mahnit,

2. që udhëzoi në të vërtetën, andaj ne i besuam atij dhe Zotit tonë, kurrsesi nuk do t'ia shoqërojmë më askë”.

3. Dhe se lartësia e madhëruar e Zotit tonë, nuk është që ka as grua, as fëmijë.

4. S'ka dyshim se ai mendjelehti jonë fliste të pavërteta ndaj Allahut.

5. Ndërsa, ne kemi pas menduar se as njerëzit, asë xhinët nuk flasin gënjeshtër përkitazi me Allahun,

6. Dhe se ka pasur burra prej njerëzve, që kërkonin ndihmë prej disa xhinëve dhe ashtu ua shtonin atyre edhe më shumë arrogancën.

7. Dhe se ata (njerëzit) kanë menduar, siç keni menduar edhe ju, se Allahu nuk ka për ta ringjallur askë.

8. Dhe vërtet, ne kemi hulumtuar ta arrijmë qiellin, po atë e gjetëm përplot rojë të forta dhe me shkëndija (zjarri që djeg),

9. Dhe ne më parë hulumtonim në vendvështrimin për të dëgjuar, e kush përpiqet të dëgjojë tash, ai has në pusinë e shkëndijës së zjarrtë.

10. Ne nuk e dimë se me këtë (përgatitje të qiellit) është për qëllim ndonjë e keqe për ata që janë në tokë, apo Zoti i tyre dëshiron që ata t'i udhëzojë.

11. Është e vërtetë se prej nesh ka të mirë, por ka edhe që nuk janë aq të mirë, sepse ne kemi qenë në drejttime të ndryshme.

12. Dhe ne kemi qenë të bindur se Allahut nuk mund t'i shmangemi në tokë e as nuk mund t'i shpëtojmë Atij duke ikur.

13. Dhe ne, sapo e dëgjuam udhëzimin (Kur'anin), i besuam atij, e kush i beson Zotit të vet, ai nuk i frikësohet ndonjë dëmtimi e as ndonjë padrejtësie.

14. Është e vërtetë se prej nesh ka besimtarë (*myslimanë*) dhe prej nesh ka që janë jashtë rrugës (*jobesimtarë*), e kush e pranoi islam, të tillët mësynë rrugën e shpëtimit.

15. Ndërsa, ata që këshuan rrugën, ata u bënë lëndë e xhehenemit!*

16. Sikur ata (*idhujtarët*) t'i përmbaheshin rrugës së drejtë, Ne do t'iu lëshonim atyre ujë me bollëk,

17. Për të sprovuar me të. E kush ia kthen shpinën adhurimit ndaj Zotit të vet, Ai e shpie atë në vuajtje të padurueshme.

18. Dhe (*mua më shpallet*) se vërtet xhamitë janë veçant për ta adhuruar Allahun, e mos adhuroni në to ashtë tjetër me Allahun!

19. Dhe se kur u ngrit robi i Allahut ta adhurojë Atë, ata (*xhinët ose idhujtarët*) gati hipnin njëri mbi tjetrin për ta dëgjuar.

20. Thuaj: "Unë e adhuroj vetëm Zotin tim dhe Atij nuk i bëj asnjë shok!"

21. Thuaj: "Unë nuk kam në dorë që t'ju largoj dënimin, as t'ju sjell dobi!"

22. Thuaj: "Është e vërtetë se mua nuk më mbron askush prej (*dënimit të*) Allahut dhe përveç Tij, unë nuk gjej mbështetje".

23. (*Nuk kam në dorë tjetër*), përveç kumtimit prej Allahut dhe përveç shpalljeve të Tij. Kush e kundërshton Allahun dhe të dërguarin e Tij, i tij është zjarri i xhehenemit, aty do të jetë përgjithmonë, pambarim.

24. Derisa kur ta shohin atë që u premtohet, atëherë do ta kuptojnë se kush është më i dobët në ndihmë dhe më i vogël në numër.

25. Thuaj: "Unë nuk e di a do të jetë afër ajo që u premtohet, apo Zoti im do ta

vonojë atë shumë?"

26. Ai është që e di të fshehtë, por fshehtësinë e vet nuk ia zbulon askut.

27. Me përjashtim të ndonjë të dërguari që Ai do. Atëbotë Ai vë roje edhe para edhe prapa tij (*kur i shpall fshehtësinë*),

28. Për ta ditur (*për t'ua dukur*) se ata kanë kumtuar shpalljet e Zotit të tyre, dhe se Ai ka përfshi atë tek ata, Ai e di sasinë e çdo gjëje që ekziston.

* Përsa i përket ekzistimit të xhinëve, nuk ka ndonjë dyshim ndër besimtarët, ngase një gjë e tillë është vërtetua me Kur'an dhe me Synnet, andaj hamendjes së disa njerëzve, s'ka nevojë t'i vihet veshi, por përsa i përket formës së tyre, ka mendime të ndryshme.

Xhinët janë krijesa të padukshme, janë të krijuar prej një materie që shqisat tona nuk mund ta kapin.

Një grup i vogël xhinësh e paskan dëgjuar Pejgamberin duke lexuar Kur'an në namazin e sabahit, ose në namazin e vonë të natës. Pejgamberi nuk i ka parë në atë moment, as nuk ka ditur se ata janë duke dëgjuar, andaj i thubet: Tregoji popullit se Zoti më shpalli dhe më njofti se më paskan dëgjuar duke lexuar Kur'an disa xhin. Ka mendime se ai rast ka qenë pas vdekjes së axhës së Pejgamberit, Ebi Talibit, dhe pas vdekjes së gruas së tij, Hadixhes, e duke u kthyer prej Taifit i demoralizuar, pse edhe atje nuk hasi në mirëkuptim te banorët e atij vendi përsa i përket pranimit të fesë islame. Kur'anin që e dëgjuan xhinët ishte sureja "Alek" (Ikre Bismil). Ndërkakq, shpallja e kësaj sureje, Muhammedit i jep kurajo për punën e mëturjeshme, anipse nuk hasi në mirëkuptim edhe në Taif. I bëri me dije idhujtarët mekas, se xhinët para tyre e pranuan fenë islame, e gjuhë qëndronin në idhujtari edhe pse Kur'ani ishte në gjatën e tyre.

Pas rasisit të parë të dëgjimit të xhinëve Kur'anin, Pejgamberi ka qenë urdhëruar të dalë te ata dhe t'i thërrasë në besim. Prej xhinëve nuk ka pasur pejgamberë.

Para ardhjes së Pejgamberit tonë, xhinët janë përpjekur të arrijnë deri në qiell dhe të dëgjojnë ndonjë urdhër që u jepej engjëjve,

e pastaj të dinë se çka do të ndodhë. Me ardhjen e Pejgamberit, ata pengohen nga përpjekja, duke u gjuajtur me shkëndija zjarri të fortë prej yjeve dhe duke i djegur. Edhe xhinët pranojnë se mbështetja e disa njerëzve në rrefimet që xhinët kine u jepnin falltorëve etj., ishte e kotë dhe vetëm se ua rritnin mendjen edhe më tepër xhinëve, gjoja kanë diçka në dorë.

Prej kësaj pjese të Kur'anit kuptohet se prej xhinëve ka besimtarë dhe jobesimtarë.

Në këtë pjesë të Kur'anit jepet shenjë se zbatimi i porosive të Zotit dhe ndjekja e rrugës së drejtë, tërheqin begati të bujshme prej Zotit.

Xhamitë janë thjesht për ibadet Zotit, nuk duhet shoqëruar aty diçka që nuk është për hir të Zotit.

Kur falej Pejgamberi, xhinët ose idhujtarët hipnin njëri mbi tjetrin për të dëgjuar Kur'an dhe për ta parë se si i lutej Zotit.

Pejgamberi është urdhëruar të publikojë, se nuk e di kohën kur do të bëhet kijameti, ajo është fshehtësi e Zotit. Ndonjë fshehtësi tjetër Zoti mund t'ia kumtojë ndonjë të dërguari, ose ndonjë të dashuri. Çdo kumtesë prej Zotit, që u është komunikuar pejgamberëve, ka qenë e siguruar prej melekëve, ashtu që askush tjetër nuk ka arritur të dijë se çka po i komunikohet atij.

Me ndihmën e Zotit përfundoi përkthimi dhe komentimi i sures Xhin. E falënderoj Allahun e madhëruar!

SURETU EL MUZZEMMIL

KAPTINA 73

E zbritur në Meke, pas sures El Kalem, ajete: 20

Në këtë sure të shpallur në Meke, përfshihet një pjesë e jetës së të dërguarit të famshëm, Muhammedit, andaj në fillim të saj ai quhet me një emër përkëdhelës: o ti i mbështjellë. Mandej bëhet fjalë për shpalljen si barrë e rëndë me të cilën Pejgamberi ishte obliguar t'ua komunikojë njerëzve dhe për të cilën i duhej përgatitje e shkathtësi, andaj, ai për t'u ngritur shpirtërisht, ndihmohej duke adhuruar Zotin gjatë natës. Pejgamberi porositet të jetë i durueshëm, se Zoti do t'i ndëshkojë ashpër idhujtarët. Në fund të sures i shprehet një lehtësim Pejgamberit dhe besimtarëve përkitazi me adhurimin e natës.

Quhet: "Suretul Muzemmil" - kaptina e mbështjellit, pse Pejgamberi ishte mbështjellë me petka pas shpalljes së parë.